

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmonde.

Teoriile răsboanelor.

(Fine.)

«Interesele unui stat pot să fie prin urmăre un motiv subiectiv pentru începerea unui răsboiu, care nu se aplică însă, și obiectiv răsboiului însuși. Dacă proba cu sănge nu confirmă acordul între interesele unui stat și între puterea lui de a le realiza, răsboiul rămâne o aventură, care cel puțin în vremurile moderne nu se mai poate justifica prin nimic.

Păstrăm dar o parte din teoria răsboiului, ca un conflict de interese, considerând interesele ca o cauză a răsboanelor trecute, nu le putem însă accepta ca normă pentru răsboiul viitor.

O nouă teorie, care a luat ființă odată cu revoluția franceză, e cunoscută sub numele de *teoria naționalităților*. În fond această teorie nu e decât o reînvierire a celei dintâi, națiunile înlocuind aci rasele. Ea are aceleași puncte vulnerabile, ca și generația ei. O afirmație curentă a celor ce susțin această teorie pare a spune mai mult decât spune totuși de fapt: ea încearcă să acrediteze ideea, că orice națiune tinde la unificarea tuturor elementelor, cari o compun, sub un sceptru independent și că nici o expansiune mai îndepărțată nu se poate face, până nu se realizează mai întâi unitatea. Se dau și pilde din trecut. Totuși noi repetăm cele zise relativ la teoria intereselor, că fundament teoretic al răsboiului, că poate să fie o tendință a națiunilor către unitate și independentă, dar în fapt această tendință rămâne nerealizabilă, dacă nu se sprijină pe puterile reale ce se pun în joc cu ocazia unui răsboiu; tendința este un factor subiectiv, pecând soartea răsboanelor atârnă numai de factorii obiectivi.

Teoria naționalităților chiar numai pentru motivele acestea succint rezumate trebuie respinsă, fiindcă nu poate servi ca normă pentru un popor, ce vrea nu numai să se răsboiască, ci să și învingă.

Extragând din cele ce preced partea adevărată am putea formula în felul următor credința noastră despre baza teoretică ce ar trebui să se dea răsboiului: *Răsboiul este un conflict săngeros între puterile vitale ale două popoare, sau două grupe de popoare.*

In formula aceasta scurtă găsim legea obiectivă, care cārmuește răsboanele, iar nu motivele subiective, cari le pot provoca.

In cele mai multe cazuri interesele reale ale unui popor au fost și cauza pentru care el s'a răsboit cu alte popoare, dar câte odată și capriciile unui suveran au servit de pretext unui răsboiu, mai ales în perioadele de decadență. De aici nu urmează, că ceeace apare în mintea unui conducerător, ca un motiv valabil pentru a declara un răsboiu, este în realitate o cauză de victorie.

Pentru acest din urmă scop, pentru a și adecă mai dinainte unde se

va arăta victoria, se cere o analiză conștiințiosă spre a descoperi de partea cărui popor se găsesc cele mai mari puteri de viață. Între aceste în primul rând trebuie să socotim puterea armată, puterea financiară și morală, în al doilea rând puterea de muncă, dorul de progres, perseveranța în întreprinderi, fecunditatea populației și tăria de rezistență în contrabolinor sociale.

In faza acută a conflictului, adecă în timpul răsboiului propriu zis, primul grup de forțe este determinant. In faza a doua, adecă în perioada de pace, care e cea mai lungă și cea mai principală, grupul al doilea are cuvântul.

In răsboiul de astăzi găsim locul pentru a verifica toate teoriile enunțate până aici și pentru a scoate și o normă hotărâtă pentru atitudinea noastră viitoare.

Un răsboiu în care Germania se luptă cu Englezii și în care Ungaria, Cehia, România și Slavii luptă în contra conglomeratului rusesc, nu se poate socoti drept un răsboiu de rase sau de națiuni.

Nu e nici un răsboiu de interese, dacă considerăm interesele drept altceva decât motivele particulare ale fiecăruia stat, motive ce nu vor influența întru nimic însuși mersul răsboiului.

Este dar numai un răsboiu de stabilire a drepturilor, pe baza puterilor vitale ale fiecăruia stat, în opozition cu privilegiile câștigate de unele din ele încă dintr-un trecut cu totul îndepărtat.

Francia, Anglia și Rusia luptă astăzi pentru păstrarea unor privilegii seculare, pe când puterile centrale luptă pentru a-și impune drepturile lor în raport cu valoarea lor intrinsecă.

Francia este civilizată, dar civilizația ei este stință; alte puteri de viață n' o secondează. Ea are prin urmare o singură putere, puterea morală, pentru celelalte rămânând doar altele.

Tot așa Anglia: are rezistență economică și în parte (pe apă adecă) putere armată, iar pe celelalte caută în grabă să și le complecteze de aiurea.

Rusia are numai fecunditate și numărul, și lipsesc însă aproape toate celelalte unelte de răsboiu. Față de dânsa și în raport cu întinderea țării, România e de zece ori mai bine înzestrată.

Italia are și dânsa prea puțin din fiecare. Alături de aceste state fiecare e liber să cerceteze vitalitatea Germaniei și a Austro-Ungariei, iar pentru cel ce n'are timpul sau mijloacele ca să facă în amanunte, a-junge să arunce o privire pe fronturile de luptă și să facă o călătorie în fiecare din aceste țări.

Punând din nou problema dela început putem conchide la următoarele: România poate să declare răsboiu ori căruia din vecinii ei, după cum va socoti, că are legături de rasă sau de naționalitate, că are interese

economice, politice, sau chiar intelectuale de apără; însă *victoria să nu o aștepte din partea unde puterile fiecăruia se completează cu împrumuturi, ci de acolo, unde forțele vitale stau grămadite sub presiunea unei abundențe ce amenință să reverse peste toate granitile.*

La desfăcerea alianței.

— Păreri spaniole. —

Ziarele din Spania au publicat, cu prilejul desfacerii triplei alianțe, următorul articol, datorit scriitorului spaniol *Bueno Javier*:

Cea dintâi națiune, care va desprezui Italia pentru atitudinea luată, are să fie tocmai aceea, care se bucură astăzi mai mult, că țara aceasta a prins arma în contra Austro-Ungariei și a Germaniei... Cetitorul de sigur a înțeles, la care națiune mă gândesc: la Franță.

Nobila și cavalerescă Franță va simți adânc desprez pentru noua sa alianță. Chiar dacă ar fi primit-o mai înainte cu oarecare cinste, acum, pe lângă toată proslăvirea presei parisiene, este cu mult mai puțin considerată ca Italia de altă dată.

Mi-aduc aminte de timpul petrecut în Paris, când adese mi se întâmpla să fiu luat drept italian; dacă spuneam că nu-s italian, ci spaniol, mi se răspunde: «Vous êtes Espagnol? C'est une autre chose, parce que les Italiens vous savez...» (Dta ești spaniol? Asta e altă căciulă, fiindcă italienii știi dumneata...) Acest «vous savez» exprima atât de puțin și totuși atât de mult, încât numai atunci s'ar putea traduce, când am auzi tonul, în care se rostea...

Franța, dorind ajutorul Italiei și cumpărându-i oamenii, este cuprinsă de același mare desgust, care îl simțeau în vechime cavalerii, când plăteau pumnalul ucigaș, ca să-i scape de dușman. Cavalerul sta de vorbă cu banditul, căci avea trebuință de brațul lui; și da aurul din pungă, dar nu-i strângea mâna niciodată. Il folosea de unealtă, dar s'ar fi rușinat să-zică *amic credincios*. Cel mult i-ar fi spus: «Ești un călător de rele, te-am plătit, săntem răfuiți...»

Franța, patria unei Cirano și a unui Roland, nu poate să stimeze pe aceia, cari și-au vândut cuștile celui ce ofere mai mult.

Ce motive avea Italia să-și manifesteze dintr-o dată ura împotriva Austriei? Întâi și mai întâi avea trei miliarde de motive, care i-au fost puse la dispozition, în aur sunător, din parte engleză...

«Să liberăm pe iubiții frați apăsați!»

De ce nu s'a inflăcărat Italia de dragul «fraților apăsați» atunci, când aliații ei nu se aflau în răsboiu cu trei națiuni dintre cele mai puternice ale Europei? Răspunsul e simplu: Pentru că Anglia nu-i oferise încă bani, și pentru că se temea de Austria...

Italienii au tăcut și după ce se pornise răsboiul. Ba au fost chiar foarte cuminți: au așteptat zece luni, promițând neutralitatea, și abia acum și-au adus aminte de frații «neliberări», când presupuneau, că foștii aliați au slabit în luptele de zece luni purtate cu milioane de soldați ruși.

Dacă Austria nu se mesteca în răsboiu, Italia nu s'ar fi gândit să sară în ajutorul fiilor săi «apăsați»; sau dacă armatele rusești n'ar fi năvălit asupra hotarelor Austriei, frații «prigoniți» ar fi tănit secole întregi în soartea lor «amară». Urmează, conform logicei, că «frații apăsați» vor avea să mulțumească nu italienilor, ci rușilor, dacă în Istria și Trentino vor scăpa de sub «jugul» austriac...

Intre motivele hotărâtoare pentru ținuta Italiei, cred că este unul destul de însemnat. S'ar putea anume, ca Italia să poarte răsboiul și din *invidie pentru Franța*. Să vorbesc mai lămurit. E cunoscut, ca țara italiană era Meca turistilor, de oarece ruinele istorice atrageau milioane de călători din toate părțile lumii. Hotelurile și restaurantele Italiei trăiau din cheltuielile curioșilor, cari se concentrău acolo să admire circul roman și celealte monumente moștenite din anticitate.

Italia, înainte de răsboi, a ocupat locul *prim* între țările, care trăgeau folosă uriașă din ruinele istorice. Acest loc de întărietate era să fie pierdut pentru Italia, dacă n'ar fi intrat în hora răsboiului. L-ar fi pierdut în favoarea Franței. Catedrala din Reimsul francez exista de mult, măreță și nevămată, și străinii totuși nu se îmbulzeau să o vadă.

Hotelurile dela Reims erau aproape totdeauna goale, căci catedrala nu găsea admiratori. Clientela birourilor de călătorie se îndrepta mereu spre Italia. Pentru catedrala din Reims era mare defect împrejurarea, că își păstra întregimea neatinsă, — fără a vorbi de concurența ce i-o făcea cunoscuta Moulin Rouge, moara roșie, a Parisului. Străinii veniți în Franță, rămâneau la Paris, se încântau de piciorușele artistelor; și, dacă li se recomanda să călătorescă la Reims, să privească frumoasa catedrală, răspundeau: Când dorim să vedem ceva monument istoric, ne ducem în Italia! Valoarea istorică a catedralei li se părea cu mult prea mică în comparație cu circul roman.

Răsboiul actual a adus cu sine, de catedrala dela Reims a căstigat fără veste o deosebită valoare istorică. Granatele tunurilor au măturat de pe dânsa căteva statue; dar, în locul acestora, i s'a urcat puterea atractivă ce o va exercita asupra turistilor. Indată ce se va sfârși răsboiul, lumea care nici n'a visat de existența acestui monument de artă, va călători la Reims, să vadă ce înfațisare superbă are catedrala după bombardare. Mulți locuitori ai Reimsului se vor îmboğăți pe banii admiratorilor catedralei. Acești admiratori erau odată clienții locurilor istorice ale Italiei. Vă puteți

închipui daunele suferite de italieni, dacă i-ar perde.

Pornind la răsboi, italienii probabil speră, că granatele și șrapnelele vor păgubi domul din Milano, făcându-l vrednic de catedrala din Francia, iar Italia să rămâne și mai departe țara turiștilor și a monumentelor istorice, cum a fost înainte vreme...

Măsurarea puterilor.

(b.) Dacă vom considera actualul răsboiu din punctul de vedere al măsurării între puterile mari ale Europei, putem ajunge încă de pe acum la concluzia, că Germania este prima putere militară, iar Austro-Ungaria vine imediat după ea, în raportul numeric al poporațiunii cu 26 milioane mai redus, chiar am putea zice egală cu Germania, iar a treia putere mare și bună militară este Franța. Si dacă atât Germaniei, cât și Austro-Ungariei, s'ar conduce numai de principiul «forța primează dreptul», atunci întreaga această măsurare de forțe ar putea să determine puterile centrale a adopta un regim de suprematie și de hegemonie asupra tuturor celorlalte state din Europa după terminarea săngerosului conflict.

Dar «barbarii» de Germani și «intoleranții» de Austro-Ungari nu s'au asociat în acest scop, ci alianța lor indestructibilă a fost: salvarea principiului liberei desvoltări a popoarelor civilizate din Europa, fiecare în măsura facultăților sale intelectuale și a puterii de muncă, într progresul civilizației morale și materiale. Progresul civilizației morale nu a fost și nu este nici astăzi contestat Germaniei de către adversarii ei, și în același timp nici popoarelor din monarhia austro-ungară. Cuceririle materiale însă au fost un spin în ochii Angliei și ai Rusiei de multă vreme, și de aceea îmbogățirea Germanilor prin munca și destinația lor proprie nu o mai puteau suferi Englezii, iar Rușii invidiau Austro-Ungaria, fiind că în treizeci de ani a făcut din vilajetul turcesc al Bosniei și Herțegovinei o provincie modern civilizată și economică înfloritoare, ceeace Rușii n'au fost în stare se facă nici măcar cu cele trei districte răpite basarabene, cu părțile luate dela România în același timp.

Executarea testamentului lui Petru cel Mare, eliberarea națiunilor mici de sub atârnarea statelor mari etc., invocată de Rusia și de Anglia într justificarea purtării lor agresive față de puterile centrale, sunt numai mofturi sub cari diplomații antantei au vrut să-și ascundă adeverările lor intențuni. Iar acestea au fost: mai în-

tâi scălușarea Germaniei și apoi distrugerea monarhiei noastre.

Planul nu a reușit. Rusia este pe cale de a fi definitiv învinsă. Dar asta nu ar supăra atât de mult pe diplomații dela Themsa, căci o Rusie învinsă Englezilor li-ar conveni în calcul, cu toată alianța lor cu moscovitii. Planul urzitorilor diabolici ai acestui formidabil conflict merge doară mai departe. Si anume, să întrevede din vocile presei engleze, cari acum încep să recunoască direct victoriile armelor puterilor centrale și slabiciunea Rusiei, că le convine o slabire a Rusiei, însă tot mai sperează într-o victorie a antantei cu ajutorul Italiei, și de s'ar putea, și cu concursul statelor balcanice. Adecă cum își închipue perfidul Albion întreaga rezolvare a calculului său diabolic? Rusia ajunsă în corn de capră să reclame ajutorul României, Bulgariei, Greciei, ca prin concursul acestora și al Italiei monarhia noastră să poată fi învinsă și împărțită, nu după placul Rusiei, ci redusă la o vazală a poftelor engleze în politica ei maritimă, în apele mediteranei și ale Adriei, în care noi aveam până acum preponderanță, și în rezolvarea chestiunii perpetuu indeslegabile a Dardanelelor, unde Rusia se lovește mai întâi în capete cu Anglia. Monarhia austro-ungară va se zică să-i facă Anglia un dublu serviciu: să o bată mai întâi pe Rusia, ca pe urmă Italia cu statele balcanice să se arunce asupra Austro-Ungariei, și astfel Germania se ajungă în situație de a fi încunjurată numai de dușmani și a cere pacea dela Franța, o pace ale cărei condiții să le fixeze — Anglia. Vai de biata Franție credulă, de Italia sedusă și de Rusia nătângă, și mai ales vai de nefericitele popoare astăzi încă independente din sudostul Europei, când lucrurile ar ajunge până acolo!

Dar din norocire trebile Europei merg altfel, merg pe o cale dreaptă; și peste piciorul, pe care neobosită Anglia îl pune în continuu celor alalte popoare aliate și contrare, se va rostogoli la urma urmei tot ea, numai ea singură, și abia atunci va fi liniște și pace între neamurile lumii, atât pe uscat, cât și pe mare. Fără de măsurarea aceasta mare între puteri nici nu se putea ajunge pe altă cale la stabilirea echilibrului european și mondial.

Răsboiul.

In Galicia trupele germane și austro-ungare înaintează fără întrerupere. Rușii se încearcă să li se opună, dar fără succes. Orașul Grodek și orașul Komarno a fost luat dela Ruși cu asalt. Lupta cea mare se va da în

curând la Lemberg, capitala Galiciei, spre care înaintează cinci armate.

La granițele italiene nu s'au întâmplat decât mici ciocniri și lupte de artillerie. Pe unde s'au încercat Italienii se atace, au fost respinși cu perdeți. Câteva sate dela graniță, evacuate, sunt ocupate de Italieni, dar poporațiunea se plângă, că e rău tratată din partea lor.

Pe frontul dela apus nici o schimbare. Franțezi atacă mereu, dar toate atacurile lor sunt respinse din partea Nemților. Câteva crucișătoare de ale noastre au scufundat un vas italian în apele mării adriatice.

La Dardanele artleria turcească a nimicit un aeroplano dușman. Nouele atacuri dușmane au fost respinse din partea trupelor turcești.

In Caucaz situația e tot favorabilă pentru Turci.

Nr. 5429 Plen.

Circular

către membri ordinari și extraordinari ai sinodului protopresbiteral gr.or. din tractul Iliei.

Prin ordinul consistorului arhiepiscopal din 1 Iunie 1915 Nr. 5429 Plen, fiind numit comisar consistorial pentru alegerea de protopresbiter în tractul Iliei, în conformitate cu regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter §§. 14, 15 și 16 prin aceasta convoc pe ziua de *Vineri în 19 Iunie a. c. st. v., la orele 6 d. am. comitetul protopresbiteral*, la ședință, în locul central Ilia, cancelaria oficiului protopresbiteral, spre a constata calificarea candidaților și a compune lista de candidare, iar pe ziua viitoare, *Sâmbătă în 20 Iunie a. c. st. v.*, convoc *sinodul protopresbiteral electoral* la locul central în Ilia, anume în biserică. Serviciul divin se va începe dimineața la 7 ore, și după terminarea acelui la 10 ore a. m. se va deschide ședința sinodului electoral.

Sibiu, 6 Iunie 1915.

Dr. George Proca m. p.,
comisar consistorial.

Din Săliște.

† Ilie Hociotă.

Săliște, 15 Iunie n.

In 1/14 Iunie s'a stâns din viață învățătorul pensionat din Săliște, Ilie Hociotă.

Cu el de-o dată s'a stâns generația veche a învățătorilor bătrâni dela această scoală, căci înainte cu trei ani, în aceeași zi și aproape în același oră, a răposat învățătorul pensionat Dumitru Chirca, iar înainte cu 10 ani, în 28 August 1905 a răposat directorul de mai înainte al scoalei noastre, Mihail Stoica.

Timp de 40 de ani scoala noastră și respective soarte poporațiunii de eici a fost pusă în mâini acestor trei dascăli ai neamului nostru.

E drept, că dela anul 1857 până la anul 1897 mulți învățători s'au peronat la scoala noastră. Intre cari: **asesorul consistorial Nicolae Ivan**, protopopii: Ioachim Muntean, Nicolau Borzea, Romul Mircea, și alți mulți, azi preoți, cari toti și-au depus munca lor dăscălească în serviciul acestei scoale.

Însă cei trei reposați au fost nefărată în serviciul acestei scoale.

Intre acești trei directori **M. Stoica** a avut mai multă scoală. El avea cunoștințe temeinice, vorbia cu tact și priceperă și știa să deșteptă în elevi interes față de lucrurile, ce le propunea. Era serios la vorbă și riguros și în scoala și față de învățători.

Învățătorul **D. Chirca** era om cu toată pregătirea necesară învățătorilor, om de o hărnicie deosebită și de o bunătate extraordinară. Era gata de a face servicii ori cui, și a fost timp îndelungat unul din fruntașii comunei și bisericești.

Învățătorul **Ilie Hociotă** a avut pregătire mai puțină, dar în cursul celor 38 ani de activitate neîntrerunită și-a câștigat o rutină deosebită și a devenit unul din cei mai buni dascăli, mai ales pentru clasele inferioare. Era un rar cântăreață. Ca elev al lui Bobeș, vestit cântăreață bisericește, Ilie Hociotă, care dispunea de o frumoasă voce și talent de interpretare a cântărilor bisericești, a creiat la noi, în Săliște, un eveniment deosebit de muzică bisericească, care muzică ar trebui cercată și se introduce în toate bisericele noastre. „Ziua Invierii“ sau „Sfinte, sfinte al meu“, „O primăvară dulce“ s. a. erau capete de operă de muzică bisericească. Atât prin figurătunile lor, cât mai ales prin interpretarea lor, erau de natură a deșteptă în credincioși adânci sentimente religioase.

De alt cum felul lui de cântare bisericească a fost apreciat de Excelența Sa Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit **Ioan Mețianu**, încă l-a distins invitându-l să cânte anumite cântări la strană, cu ocazia sărbătorii catedralei din Sibiu.

Cu deosebit interes cultiva versurile religioase, cari se cântau la diferite sărbători și contribuia cu toate puterile la aranjarea de producții scolare, prin cări ni s'a creiat o mare bibliotecă scolară.

Acesti dascăli cu insușirile lor caracteristice se contopau în un întreg bine rotunzit, și astfel și munca lor scolară și extra scolară se prezenta deosebit din toate punctele de vedere.

Scoala condusă cu priceperă și seriozitate, nelipsită de bunătatea și rutina necesară, a crescut la noi o tărâime harnică, ișteată, care în cele mai grele vremuri să stea orientă. Si aceasta o simtește tărâimea noastră, de aceea cu drag își amintește de învățătorii ei, și de aceea ține așa de mult la scoala ei.

Tot ei ni-au lăsat, nouă celor tineri, calea pe care lucrăm astăzi noi următorii lor, însă ne-au lăsat calea bine lucrată, bine cultivată.

Conștiții de acest lucru, învățătorii scoalei noastre atât față de cei 2, înainte reposați, că și față de învățătorul Ilie Hociotă, și-au ținut de datorină să și manifesteze recunoștința și anume: învățătorii aflând despre moartea inv. Hociotă, imediat s'au adunat în conferință unde au luat act la protocol despre moartea lui și au hotărât:

les I. Roi de Roumanie. Cronique-Actes-Dокумент. I II. Buc. 1899; Recueil de documents relatifs à la liberté de navigation du Danube. Berlin 1904; Patruzei și doi ani de domnie a Regelui Carol I. Buc. 1907; Insemnatatea Divanurilor ad-hoc din Iași și din București în istoria renasterii României. I-VII. Buc. 1911/12; Insemnatatea europeană a realizării definitive a dorințelor rostit de Divanurile ad-hoc... 1857 și autoritatea faptului îndeplinit... 1866. I-III. Buc. 1912; Insemnatatea lucrărilor Comisiunii Europene della Șurile Dunării. 1856 la 1912 I-III. Buc. 1912; Les travaux della Commission Européenne des Bouches du Danube. 1859 à 1911. Vienne 1913; Ședinta Academiei Române della 1 Maiu 1914. Buc. 1914.

Amintim în sfârșit inițiativa laudabilă a răposatului coleg pentru organizarea și publicarea celor două mari colecții de documente privitoare la istoria noastră: colecția Hurmuzaki și a Actelor relative la istoria Renasterii României. Pentru ceea dinăzi și-a oferit prețioasa colaborare la vol. IV-VI din suplementul I, iar pentru ceea de a doua, care acum s'a incorporat la Publicațiile Fondului Prințesa Alina Șirbei, la toate volumele apărute (IV, VI, 1, 2-X).

La 7/20 Ianuarie a început din viață la Sibiu, noastră foarte aproape 85 ani, veneratul nostru coleg Dr. A. M. Marinescu, membru al Sețuunii istorice încă dela 26 Martie 1881, din pricina întârzierii telegramei, precum și-a arătat d-l vicepreședinte I. C.

FOIȘOARĂ.

Dela „Academia Română“.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

(Urmare.)

Dar răposatul nostru coleg avea o mare răvnă și pentru studiile istorice, pe cari le-a cultivat, iarăș din tinerețe, cu o egală înflăcărare; dănsul ni-a lăsat mai ales descrierea și documentarea evenimentelor din a 2-a jumătate a secolului trecut, a celor vremuri pe cari le-a trăit și la cari a participat cu munca sa pricepută și patriotică. Ajunsese bătrânețe adânci, rezervându-se în timpul din urmă totă activitatea numai pentru Academie.

In două ocazuni veneratul nostru secretar general, care ocupa această demnitate fără întrerupere dela 1884, a fost sărbătoritul admiratorilor săi, cari au publicat un volum festiv cu prilejul împlinirii a 70 de ani de vîrstă, și acum 2 ani, când conținutul săi din Academie i-au înmânat un pergamant comemorativ, la împlinirea vîrstei de 80 de ani.

D-l președinte Dr. C. I. Istrati ni-a adus sticla tristă a morții colegului nostru în sedința extraordinară dela 8/21 Octombrie, când s'a decis: să se îmbrace în do-

liu balconul localului; să se depună pe catafalce o coroană; membrii să-i însoțească în corpore rămășițele pământesci; să se facă slujbe religioase la bisericile de pe moșiiile Academiei și la școalele ei; iar d-l președinte Istrati să rostească cuvântarea funebre.

Scrierile mai însemnate lăsate de mult regretatul Sturdza, fără a nota aci numeroasele discursuri politice dela întrunirile publice și din parlament, sunt:

Scurtă descriere a drepturilor Moldovenilor și a Muntenilor fundate pe dreptul giților și pe trataturi, de Felice Colson, tradusă... Iași 1856; Ajutorul comercianțului, al agricultorului și al inginerului. Greutăți și măsuri. Formule întrebuintate în comerț, bancă, agricultură și ingineria civilă. București 1878 (in colaborare cu Ion Ghica); Memorii asupra portretelor Domnilor români. Buc. 1874 și 1875; Notițe despre portretele Domnilor români; Schiță biografică asupra lui Eudoxiu Hurmuzaki și opera sa; Uebersicht der Münzen und Medaillen des Fürstenthums România (Moldau und Walachei). Wien 1874; Finanțele României dela 1871 până la 1875. Buc 1876; Eudoxiu Hurmuzachi. Notiță biografică. Buc. 1877; Numismatică română. Conferință publică. Buc. 1878; Memorii asupra numismaticei românești. Buc. 1878; Rumäniens und der Vertrag von San-Stefano. Wien 1878; Bibliografia numismatică românești. Buc. 1879; La successione au trone de Rou-

manie. Buc. 1883, 1886; Logofătul Catargiu și profesorul Arghel Dumitrescu. Buc. 1886; Trecutul-prezentul. Buc. 1886; Zece Maiu. Buc. 1887 (și în traducere franceză); Discursuri pedagogice. Buc. 1887; I. O scriitor autografic dela Mihai Viteazul. II. Steagul lui Șerban Vodă Cantacuzino. III. Nouă descoperiri numismatice române. Cuvântare pentru aniversarea zilei de 10 Maiu. Buc. 1888; Dare de seamă despre colecția de documente istorice române aflate la Wiesbaden. Cuvântare pentru aniversarea zilei de 10 Maiu. Buc. 1888; Europa, Rusia și România. Studiu etnic și politic. Buc. 1890, 1894; Raportul așupra activității Academiei Române cu ocazia serbării de XXV ani a existenței sale. 1866—1891. Buc. 1891; La morminte de eroi. Cuvinte. Buc. 1896; Suprafața și populația Regatului României. Conferință. Buc. 1896; 1866—1896 Treizeci de ani de domnie a Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Buc. 1897; 10 Maiu 1866. Buc. 1899; Jubileul de CC ani al Academiei Regale Prusiene de științe. Buc. 1900; Zecea Maiu. Cuvântare. Buc. 1900; Regele Carol I și instrucția publică. Buc. 1903; Mémoire sur les règlements de navigation, de police fluviale et de prélevement de taxes aux Portes de Fer et aux cataractes du Danube à l'île de la Gouvernement Royal de Hongrie le 14 juillet 1899. Berlin 1899; La question des Portes de Fer et des cataractes du Danube. Berlin 1899; — trad. rom. Buc. 1900; Char-

1. La înmormântare să participe învățătorii de aici și din jur, și corul învățătorilor să execute cântările funebrale.

2. Pe frontispiciul școalei să se arboleze standardul de doliu.

3. Portretul învățătorului reposat să se aseze în edificiul școalei între cei alături învățători bine merități.

4. Directorul local D. Lăpușan, să rostească cuvântul funebral în numele învățătorilor din Sălăște și jur.

La înmormântare să participe toți elevii școalei noastre. *Iuliu Crisan.*

NOUTĂTI.

Consiliu comun de miniștri. În Viena s'a ținut Vineri consiliu comun de miniștri, sub președinția ministrului de externe *Burian*. Au participat miniștrii comuni (de răsboi și de finanțe), comandantul marinei, cei doi prim-miniștri, apoi ministrii de comerț, de finanțe și pentru apărarea țării din Ungaria și din Austria. Consfătuirile au ținut dela orele 10 dimineața până la 8 sara, cu mici întregiri.

In audiență. Vineri la orele 4 contele *Tisza*, prim-ministrul ungur, a fost primit în lungă audiență din partea Monarhului, în palatul din Schönbrunn.

Respândirea de știri neadăvărate. Poliția orașului nostru atrage luarea aminte asupra respândării de știri false, care ar putea produce frică și spaimă în locuitorii. Astfel de respănde formeză transgresiune și se pedepsește cu arest până la 15 zile și amendă până la 200 coroane.

Sechestrarea recoltei. În monitorul oficial a apărut ordinătuna ministerială, prin care se ordonează sechestrarea întregei recolte a anului curent 1915, cu privire la grâu, secără, orz și ovăs. Producețul poate dispune de recoltă numai între marginile condițiunilor stabile din partea guvernului, care sunt următoarele: pentru familia sa poate să rețină, căte 18 kilograme de cap pe lună, pentru un an întrig, iar restul are să-l pună la dispoziția statului, pe un pret maximal, stabilit din partea guvernului. Pentru neproductenți se stabilește trebuința pentru anul viitor în căte 10 kilograme de cap și lună. Cu descurcarea afacerilor de cumpărare și de împărțire a recoltei, va fi încreștinată o societate, ce se va forma cu sprijinul guvernului, care va subordona jumătate din acti. Societatea va funcționa în mod desinteresat, cu excluderea oricărui prospect de căstig.

Cas de moarte. A murit un membru marcant al familiei imperiale din Rusia, marele-duce *Constantin Constantinovici*, președintul Academiei de științe din Rusia. Deși crescut pentru cariera militară, decesul nu s'a dedicat nici militarismului, nici politicei, ci literaturii, pe care a imbgățit-o cu multe lucrări de valoare. A murit în urma unei apoplexii, în etate de 57 ani.

In concediu. Dl Grigorie Bileciușescu, ministrul plenipotențiat al României la Budapesta, a plecat în scurt concediu la București. În absență sa consulatul român din capitala ungură este condus de dl Augustin Paul, secretarul consulatului.

Pelerinaj. Societatea culturală „Miron Costin” și secția din Roman a Ligii culturale au organizat un pelerinaj la mormântul marei bărbat *Vasile Alecsandri*. Dumineacă, în 13 Iunie n., un număr însemnat de persoane, domni și doamne din societatea aleasă dela Roman, precum și tinerimea scolară condusă de profesori, au sosit la Mirceaști. S'a depus o cunună pe mormântul bardului neamului românesc și s'a rostit înșelătoare cuvântări. La manifestarea pioasă au fost de față și voreră văduvă a poetului, dna *Alecsandri*, și mulți tineri bărbați, femei, fete și flăcăi din Mirceaști.

Bombardamentul unui oraș deschis. Aviatorii francezi au aruncat numeroase bombe asupra orașului german *Karlsruhe*, în deosebi asupra palatului rezidențial, unde se află acum, afară de marea ducesă Luiza, și regina Suediei. Palatul a suferit daună considerabilă materială, dar cei din lăuntru au scăpat cu frica. În strădele orașului exploziunile au nimerit 84 persoane, dintre care 20 au murit.

† Valeria Buzdug născ. Luncan, preoteasă, după grele suferințe, împărăștă fiind cu sf. Taine ale muribunzilor, a decedat Joi, în 4/17 Iunie la 2 ore a. m. în al 18-lea an al etății și abia al 1-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășilele pământesti ale defunctei s-au aşezat spre vesnică odihnă Sâmbăta în 6/19 Iunie la 2 ore p. m. în cimitirul bisericiei ortodoxe române din Borgomjloceni. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Cartofii din Ungaria în Viena. Piața vineză este de căteva zile provăzută în abundanță cu cartofi timpuri aduși din Ungaria. Chilogramul se vinde cu 40 fileri, micii năgustori îl vând cu 60 fileri.

Doarme într'ună din Martie. Profesorul Meyer, șeful unui spital militar din Innsbruck, a prezintat reunii medicale din numitul oraș un caz din cele mai interesante pe terenul boalelor de nervi. Bolnavul, un soldat bosniac, a fost adus durind de pe câmpul de răsboi pe la mijlocul lui Martie. Se crede că o granată a explodat în apropiere și nenorocitul soldat, de spaimă sau în urma presiunii aerului, a răzut în boala somnului. De atunci este hrănit în mod artificial. De și nu simțește absolut nimic, medicii speră să-l vindece de somn.

Rege academician. Regele Victor Emanuel al Italiei este ales membru în „Institut de France”. Distincția a primit-o.

Din ce sunt făcute granatele dușmane? În institutul chimic al școalei tehnice din Charlottenburg s'a făcut cercetări științifice asupra granateelor dușmane. Cercetările au dovedit, că granatele franceze se fac din otel, iar cele rusești și engleze din fier turcat. Granatele franceze nu sunt cu mult mai bune, căci materialul lor conține sigură în mare cantitate. De aici este învederat, că armatele dușmane sufără de lipsa munitiilor pentru tunuri.

Negruzzzi, în sedința dela 16/29 Ianuarie, Academia n'a putut lua parte la ceremonia înmormântării. S'a trimis însă văduvei decedatului nostru coleg o telegramă de condoleanțe.

Pregătirea științifică a regretatului nostru coleg și destinase pentru cariera de magistrat, totuși avea multă aplicație pentru studii literare și istorice și n-a lăsat o mulțime de scrieri:

Invățătorul și poporul despre bună starea materială și propria spirituală. Si iulie 1858; Poezia populară. Colinde. Pesta 1859, București 1861; Balade. I-II. Pesta 1859, Viena 1866; Istoria română națională pentru tinerimea română. Sibiu 1861; Petru Rareș, Prințul Moldovei. Numea istorică originală. Sibiu 1862; Datorințele noastre. Un discurs popular închinat preotilor și învățătorilor romani. Viena 1868; Epistolă deschisă către domii protopopi, preoți, profesori, invățători și către literații români. Pesta 1870; Doi feti cotoșeți sau doi copii cu părul de aur. Poveste populară română; Arghir și Illeana Cosinzeana. Poveste populară. Pesta 1872; Descoperirii mari. Pesta; Steaua Măghilor sau cantece la Nașterea Domnului Isus Hristos. Biserica Albă 1875; Viața și operele lui Petru Maior. Discurs de recepție. Buc. 1883; Cultul păgân și creștin. I. Buc. 1884; Novăcășii cinci ani înaintea Academiei. Timișoara 1886; Originea și înțeleșul cuvântului iobag. 1892 (în ungurește); Studiu despre Celți și nu-

mele de localități. Caransebeș 1895; Originea și însemnarea filologică a numelui poporului maghiar și Ungaria din Ceuza. Oraș Mare 1898 (în ungurește); Dialectul român-bănățean. Lugoj 1902; Despre articul și declinație. Buc. 1903; Luteranismul, calvinismul și introducerea limbii române în bisericile din Ardeal. Buc. 1902; Ilirii Macedo-Români și Albanezii. Disertatiune istorică. Buc. 1904; În memoria lui George Barițiu. Cuvântare. Sibiu 1904; Covântare funebrelă rostită la înmormântarea lui Iosif Vulcan. Sibiu 1907; Sară, mizara-noapte și zorile (pe baza astronomiei și a mitologiei populare). Sibiu 1908; Negru Vodă și epoca lui. Buc. 1909; Țara Severinului sau Oltenia. Buc. 1910; Izvoare pentru istoria bisericească ortodoxă. Sibiu 1911; Dinastia lui Radu Negru Vodă în Ungro-Vlahia și Dinastia Basarabilor în Oltenia. Buc. 1911.

N. Dobrescu a decedat în ziua de 10/23 Iulie, după o indelungată și grea suferință. Răposatul, distins profesor la Facultatea de teologie la catedra din istoria bisericii române, s'a făcut de timpuri cunoscut prin scrieri, care dovedesc, în specialitatea sa, pe larg o aleasă pregătire științifică, mult discernămănt și spirit critic. Academia, recunoscându-i meritele, l-a ales la 18/31 Mai 1911 membru corespondent în Secția istorică.

(Va urma.)

Spre Varșovia. Știri din Petrograd susțin, că noua ofensivă germană de-alungul Buzrei se face în scopul de-a ocupa orașul Varșovie.

Trei cadavre într'o zi. Începându-se sezonul băilor, apa Murășului nostru își cere jertfe. Din Arad se anunță, că într'o singură zi s'au constatat trei cazuri, în care valurile Murășului au aruncat pe hotarul unor comune cadavrele inecătilor. Parchetul a pornit cercetare pentru stabilirea identității cadavrelor.

Prisonieri italieni. A sosit Dumineacă în Laibach un transport de prisonieri italieni, și anume 165 soldați cu 2 ofițeri, toți din regimentul de infanterie neapolitan nr. 30. Au căzut prișni în luptele dela Isonzo. Sunt defectuoși echipați, unii poartă uniformă zdrențuită. Au rămas foarte surorini și văzându-se bine tratați în mâinile dușmanului. Un ofițer spune, că batalionul său a fost total nimicit.

Urmări neplăcute. Proprietarii de horelli și restaurante din Italia, trăind din circulația marei număr de străini, au ajuns să urmărească în mare calamitate financiară. Săi au pierdut cea mai bună clientelă: publicul călător din Germania și din Austro-Ungaria lungă vreme n'are să mai viziteze grădina perfidă. Guvernul italian s'a grăbit să viciă în ajutor pagubașilor și i-a scutit de platirea unor taxe pe toată durata răsboiului. Măsura guvernului cam cu greu va surbiu sutele de mii de lire, lăsate altă dată de străinii călători în drumul lor prin orașele Italiei.

Italienii și rezultatul răsboiului. Poetul bulgar *Cristov* scrie în Cambană: Italianii s'au lăsat răpiți de temperamentul lor teatral și au atacat pe aliații vecini de peste trei decenii, uitând ca fără ajutorul acestor aliați n'ar fi cucerit Tripolitania niciodată. Însă prin fapta lor, italienii la adecău înățat autoritatea Germaniei și Austro-Ungariei, dându-le acestora prilej să-i bată. Sunt convins, că intervenirea Italiei nu va avea nici o influență asupra rezultatului final al răsboiului. Italia e lipsită de armă modernă și, în armata ce o are, nu există disciplina necesară.

Înșălatorie în stil mare. Zărele din capitală aduc știrea, că în Mișcolț a fost descoperită o mare îngălătorie, săvârșită de oameni de frunte, din Budapesta și Mișcolț. Cercetarea s'a făcut cu cea mai mare scrupulositate și s'a constatat, că e vorba de o sumă mare, care trece peste un milion. Asupra averii vinovaților tribunalul a ordonat sechestrul. Numele păcătoșilor nu se dau din partea ziarelor din capitală.

Turburările din Moscova. Joi în 10 Iunie n. s'au petrecut în Moscova mari turburări, despre care au ieșit la iveală următoarele amănunte: Nu numai s'au jăfuit și puști în orașul Moscova cu această ocazie, ci s'au făcut și manifestații politice. Studenți și muncitori, cu standarde roșii, au cutreerat străzile strigând: „Jos cu neîgasii poporului!”, „Jos cu săngerousi răsboi!”, „Piață țărășimul!”. În unele locuri se spunea în gură mare, că țarul și marele duce Nicolae Nicolaeivici lasă poporul să moară de foame. Multimea în piețe urla mereu: „Dați-ne pâne și pace!”. Noaptea spre Vineri au fost arestați 150 de oameni. S'au confiscat mii de proclamații revoluționare, ce se încep cu vorbele: „Cetățeni! Mai mari voștri vă însăși și generalismul ne duce la locul de pierzare!“

Bioscopul Apollo. Luni în 21 și Marti în 22 Iunie: *Ecselsior*, mare balet în 6 părți, reprezentat de 600 persoane în cel mai mare teatru de operă. Pentru frumusețea acestui film prețurile de intrare sunt duple, iar biletele gratuite nu au valoare.

Note și impresii.

La doctor. — „Nu pot să-ți spun alt ceva, decât să te desveți de băutură; căci rachiul te slăbește“, — zice doctorul către pacientul cu nasu roșu.

— „Dar, de doctor, nu se poate să mă slăbească; pentru că eu nu beau, decât de cel mai tare!“

Binefăcătorul cel mai mare! Academia din Roma a trimis o telegramă omagială ministrului președinte *Salandra*. În această telegramă academia de știință a Romei declară că se simțează fericită, cănd poate număra între membrii săi pe un Salandra, „care — zic academicinii — va fi glorificat în istorie ca cel mai mare binefăcător al Italiei“...

După semnele răsboiului de până acum, s'ar părea că ilustrii învățăți ai Italiei s'au cam primit cu declarări.

Exemplul domnitorului. La o fabrică de cărămidă germană se găsesc vre-o 60 de muncitori italieni, care au primit ordin dela comanda militară a țării lor să plece acasă. Italianii s'au dus îndată la consulul italian în Mannheim, au ridicat banii de drum și au pornit cu toții la — birtul cel mai apropiat, să-și stăngă setea de răsboi băndberea nemțească răcoritoare. Sfârșind apoi veselia, său întors, fără nici o induioșare pentru patria italiană, îndărat la fabrică. Șeful fabricii i-a întrebăt ironice: „Nu cumva s'a isprăvit răsboiul?“ Muncitorii, gata de răspuns, au zis: „Dacă regele nostru Victor Emanuel nu și-a ținut cuvântul, ce grabă mare s'avem noi, oameni săraci, să facem alt fel!“

Iși pierd sărăta. Zarele italiene, în frunte cu *Popolo d'Italia*, cătrânicite pentru nesuccesele dela începutul răsboiului, coplesc pe români și grecii renitenți cu o ploaie de vorbe ocrătoare. Români, scrie *Popolo*, sănt mai mult levantini, decât latini: oameni nesăturați; întocmai așa se arată și grecii, niște ființe aproape tot atât de antipatie ca germanii.

Grecia României și a Greciei s'ar schimba, fireste, în cea mai distinsă calitate, dacă ar sări în ajutorul „nelacomitor“ italieni strămtoreți.

Dar deșteptul *Popolo* și confrății săi pierd din vedere, că Italia lui *Sonnino*, a semitului dela externe, ori și cum s'ar termină răsboiul, nu va scăpa cu față deplin curată. Trebuie să fie altă generație italiană, o generație crescută în școală omenie și a cinstei. Dacă italienii n'au învățat nimic în trei decenii dela foștii lor aliați, înveță acum dela dușmani. Să atunci vor avea oameni, despre care nici francezi, nici spanioli și nici alți latini nu se vor incuma să declară: „Noi nu săntem italieni!“ vorba lui Cambon.

Cărți și reviste.

Revista Teologică. Nr. 5–8 din 1915 a apărut cu următorul cuprins: „Noi am aflat pe Cristos“, de Dr. I. Felea. O nouă fază a iezuitismului, de Arhim. Scriban. Despre toleranță creștină, de I. Belește. Dimitrie Eustatiuevici din Brașov, secretarul episcopalui Dionizie Novacovici, și cel dintai gramatică română, de Gruiu. Lumina voastră, predică după G. Benaz, de Dr. N. Bălan. Măsarea literară, de p. m. Cronică. — Abonamente 10 cor. pe an. Adresa: Dr. N. Bălan, prof. sem. în Sibiu, strada Reissenfel 11.

Economie.

Prețul cerealelor și asigurărilor.

Imprejurările în cari trăim au adus cu sine urcarea neobișnuită a prețurilor de cereale. Grâu, săcără, orzul, cucuruzul etc. — toate au — și probabil vor avea și de aici înainte — prețuri foarte urcate. În urmare, azi cerealele pentru agricultorii noștri au o valoare cu mult mai mare ca în trecut. De aceea și grija pentru ele trebuie să le fie indoită și întrețină. Azi nu-i este permis nici unui econom — fie căt de mic — a nu face totul pentru ca să-și asigure prețul cerealelor, ce se speră să le aibă din producția sa.

Dar cerealele de prezent sunt numai o speranță. Până a fi culse de pe câmp — cum se stie — ele pot fi expuse la desfășură primejdii. Între acestea cea mai de seamă este primejdia de grindină (ghiată), care le-ar putea ajunge. Contra acestei primejdii economiei precauti totdeauna s'au asigurat și astfel dacă i-au ajuns vre-o nenocrice li s'au restituit pagubele prin băncile de asigurare. Au fost însă și de aceia, care s'au lăsat în viață sortii, s'au încrezut în noroc și n'au asigurat. Cei mai mulți s'au că

Nr. 197/1915. (86) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia **Craiva** (cl. III-a) se scrie nou concurs, cu termen de **30 zile**, dela această primă publicare.

Venitele, cù intregirea dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cerurile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în terminul sus indicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescriselor reglementare, — în o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba-Iulia, 6 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiteral român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protoptesbiter.

Nr. 141/1915. (87) 1—3

Concurs.

Conform ordinului Veneratului Consistor ddto 22 Aprilie 1915 Nr. 4104 Bis., se scrie concurs nou cu termen de **30 zile** dela prima publicare în "Telegraful Român" pentru intregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a, **Baia Iul Craiu** cu crângurile **Curpeni** și **Păroasa** și filiale **Toplița**, **Cernișoara-Florești** și **Vălariu** din protopresbiteral Hunedoara.

Emolumentele impreunate cu acest post de paroh sunt cele făsionate în coala B. pentru intregirea venitelor dela stat.

Competenții la acest post au a-si așterne cerurile instruite, conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiteral al Hunedoarei în terminul sus indicat, având a se prezenta în vre-o Dumineacă ori sărbătoare spre a cânta, respective a celebra și a cuvânta.

Hunedoara, la 30 Aprilie v. 1915.

Oficiul protopresbiteral greco-ortodox Hunedoara.

Avram P. Păcuraru
protoptesbiter.

A apărut în editura comisiunii administrative a **tipografiei arhidicezane**:

R. Ruiz Amado:**SECRETUL SUCCESULUI**

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andrei”. Cuprinsul: **Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Incă o țigare?...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șepți voini. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Ca-valerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobleță adeverată. Inclinările și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecție și o părere Che-marea dumnezească. Munca. Impărtărea timpului. Statornicia. Impărtește ca să învingi. Puterea de sus. Adaus. Sfaturile unui părinte cătră fiul său.**

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezană** din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

La librăria arhidicezană în Sibiu
se află de vânzare:

Câteva constatări dureroase

și incă ceva cu prilejul aniversării de 200 de ani dela moartea lui **Constantin Brâncovean**. 15 August 1714 — 15 August 1914, de

Nicolae Borzea de Vist, protopop ortodox român, al tractului protopresbiteral Făgăraș, 1914.

Prețul **70 fileri**. + porto **10 fileri**.

Panihidă și dedicăția

rostită cu prilejul aniversării de 200 de ani dela moartea lui **Constantin Brâncovean**. Anul morții: 15 August 1714. Anul aniversării: 15 August 1914.

De un parohian.

Făgăraș, 1914.

Prețul **30 fileri**. + porto **5 fileri**.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

TESTAMENTUL

marelui arhiepiscop-mitropolit

Andrei baron de Șaguna,

și se afă în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezană** cu prețul de **50 fileri** expediat prin postă + **5 fileri** porto postal.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidicezană**, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplații asupra Dumnezeirei și asupra adevărului divin.

Traducere

de **Teodor V. Păcățian**.

Ediția II.

Prețul **1 cor.** + porto **5 fil**

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la înșarcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de **Dr. Pavel Rosca**, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Mețianu**.

Rezumatul este făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlu: „*Tà συμβολικά βιβλία*”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefață” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și istoricul considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil**.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprinde:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeetăii Liturgii. Canon de pocăință cătră Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Invățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cumine-ături. Rugăciunile după sfânta cumine-ături. Rugăciune cătră Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele cătră Născătoarea de Dumnezeu Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umiliță cătră Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umiliță cătră Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfințitei de Dumnezeu Născătoare. Canon de multămită cătră preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstiul Paracelis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu Canon de rugăciune cătră Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă cătră toate puterile cerești și cătră toti sfintii. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocasiuni. Culegere de rugăciuni la feluri întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu esplicare.

Se afă în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

La Librăria arhidicezană în Sibiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.Prețul **16 cor.****Cărți nouă apărute**

se află de vânzare la

Librăria arhidicezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Călătorie*, note de om năcăjit. Prețul cor. 2'50. + 20 fil. porto. Boldor A., *Dare de samă* asupra mișcării literare pedagog. din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Bunea Dr. A., *Încercare de Istoria Românilor* până la anul 1882. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto. Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 1'50. + 20 fil. porto.

Cazaban A., *Intre Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 1'50. + 20 fil. porto.

Chirilescu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cosbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitezască în 3 acte. Prețul cor. 1'50. + 10 fil. porto.

Drăgescu Dr. I., *Pro patria*, Povestire de spre incepțul și menirea neamului românesc. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Duliu P., *Gruia lui Novac*. Epopee alcătuită din cântece de viteje ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 1'50, ed. de lux cor. 2'50. + 20 fil. porto.

Eroui Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Răboiaile între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, întâiale lupte cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe hârtie de portocală. Prețul 10 fil.

Farago Elena, *Din taina vehicilor Răspândăi*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flauber G., *Salamo*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Galaction G., *Bisericuța din Răzoare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.

Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tâlcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte poezi. Prețul cor. 2'50. + 20 fil. porto.

Hodoș Z., *Masă ieftină*, gătirea mâncărurilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 1'20. + 10 fil. porto.

Horia-Petra-Petrescu, *Văduvioara și alte sase monologe* pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

In Teara lui Vlaicu, Prinos pomenirei lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.

Ionescu Sisești G., *Călător*. Prețul cor. 1'50. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 1'25. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lectii ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 3'50 + 30 fileri porto.

Irimescu Căndeaști I., *Pe durmurile Cadri-laterului*, impresei și note. Prețul cor. 1'50 + 10 fil. porto.

Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859—1862*. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Lazar Stefan, *Floarea Betuliei*, roman din epoca Asiro-Babiloniană. Traducere autorizată de Alexandru Ciura. Prețul cor. 1'80. + 10 fil. porto.

Lecca Haralamb G., *Dincolo*, Din Dunăre în Balcani. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto. Legea pentru Curtea de